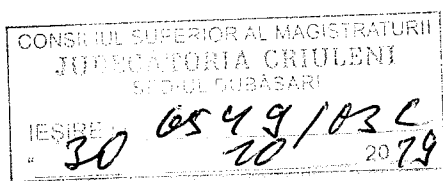

4580, r-nul Dubăsari, s.Ustia, str. Ștefan cel Mare 9.
Tel. și fax: 0 (248) 55-5-66
e-mail: jdb@justice.md
web: jdb.justice.md

4580, Дубоссарский р-н, с.Устья, ул. Штефан чел Мар
Тел. и факс: 0 (248) 55-5-66
e-mail: jdb@justice.md
web: jdb.justice.md

✓ Curtea Constituțională
Mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu 28

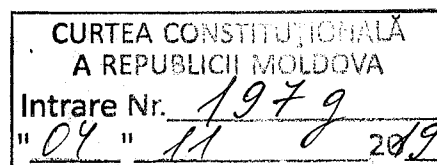
Prin prezenta, Judecătoria Criuleni sed. Dubăsari vă expediază cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitatea a sintagmei,, pertinenței” din conținutul art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, pentru exercitarea controlului constituționalității la cauza penală de învinuirea lui Piciriga Boris Alexei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) CP.

Anexă:

- Copia ordonanței de pornire a urmăririi penale din 05.06.2018
- Copia ordonanței de punere sub învinuire 27.06.2018
- Rechizitoriu
- Copia Informației
- Copia Mandatului
- Cerere pd. Inadmisibilitatea probelor
- Cerere pd. Ridicarea excepției de neconstituționalitatea
- SESIZARE pd. Excepția de neconstituționalitate
- Proces Verbal al ședinței de judecată în cauza penală

Judecător

Marina Curtiș

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

str. Alexandru Lăpușneanu, nr. 28, mun. Chișinău
MD – 2004, Republica Moldova

S E S I Z A R E **privind excepția de neconstituționalitate** (prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. g) din Constituție)

I – Autorul sesizării

Jelamschi Eugenia, avocat în Biroul asociat de avocați „EUROLEX”, cu sediul în mun. Chișinău, str. București nr. 60, of. 45, tel. +37379569376, fax. +37322229954, e-mail: eugeniajelamschi@mail.ru.

II – Obiectul sesizării

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare – solicitarea de verificare a corespunderii constituționalității sintagmei „*pertinenței*” din conținutul art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, în măsura în care din conținutul acesteia se înțelege probele pertinente administrate cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală.

III – Circumstanțele cauzei examinate de către instanța de judecată

La moment Piciriga Boris are statut de inculpat fiind acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, iar cauza penală se află spre examinare la Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari.

Potrivit învinuirii expuse în ordonanța de punere sub învinuire din 27.06.2018 și rechizitoriul cauzei penale din aceeași dată, prin care a fost sesizată instanța de judecată, Piciriga Boris este învinuit în aceea că, la data de 22.05.2018 ora 22:30, acționând cu intenție directă și având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, după ce a consumat băuturi alcoolice, știind cu certitudine că se află în stare de ebrietate alcoolică, a urcat la volanul automobilul de model „Hyundai Getz”, cu n/î BSV118 și se deplasa prin s. Pohrebea, r-nul. Dubăsari până când a fost stopat pentru verificare de către colaboratorii IP Dubăsari.

În cadrul verificării actelor Piciriga Boris Alexei fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost însoțit la IMSP Spitalul raional Criuleni pentru stabilirea stării de ebrietate, unde conform concluziilor procesului-verbal nr. 71 din 22.05.2018 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, s-a stabilit că cet. Piciriga Boris Alexei avea stabilită concentrația de alcool în aerul expirat de 0,74 mg/l și concentrația de alcool în sânge de 0,91 g/l, ceea ce constituie conform art. 134¹² din Codul penal „Stare de ebrietate cu grad avansat”.

Prin aceste fapte, Piciriga Boris Alexei a încălcat astfel cerințele art. 14 RCR, potrivit căruia „Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”.

Apărarea a înaintat o „Cerere privind inadmisibilitatea probelor” în sensul art. 347 alin. (3) coroborat cu art.art. 1 alin. (1), 93, 94, 95 și 279 alin. (1) Cod de procedură penală.

În cererea respectivă apărarea a menționat că actele procesuale invocate și prezentate de către procuror în calitate de probe în procesul penal, au fost efectuate înainte de începerea procesului penal, adică în afara unui proces penal legal început, respectiv nu au fost administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală și s-a solicitat a fi declarate inadmisibile.

IV – Legislația pertinentă

1. Prevederile relevante ale Constituției Republicii Moldova, sunt următoarele:

Articolul 1 Statul Republica Moldova

„(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 4 Drepturile și libertățile omului

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.”

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 21 Prezumția nevinovăției

„Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 26

Dreptul la apărare

- „(1) Dreptul la apărare este garantat.
- (2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.
- (3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.
- (4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.”

2. Prevederile relevante ale Codului de procedură penală al Republicii Moldova, sunt următoarele:

Articolul 1

Noțiunea și scopul procesului penal

„(1) Procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod. Procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni.”

Articolul 93

Probele

„(1) Probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

(2) În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:

- 1) declarațiile bănuțului, învinuțului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului;
- 2) raportul de expertiză judiciară;
- 3) corpurile delict;
- 4) procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești;
- 5) documentele (inclusiv cele oficiale);
- 6) înregistrările audio sau video, fotografiile;
- 7) constatările tehnico-științifice și medico-legale;
- 8) actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele;
- 9) procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele și procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art.276¹ dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control;

10) procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.

(3) Elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, **cu respectarea prevederilor prezentului cod.**

(4) Datele de fapt obținute prin activitatea specială de investigații pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost **administrare și verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin.(2), în conformitate cu prevederile legii procesuale**, cu respectarea drepturilor și libertăților persoanei sau cu restricția unor drepturi și libertăți autorizată de către instanța de judecată.

(5) Datele de fapt obținute de către echipele comune internaționale de efectuare a urmăririi penale pot fi admise ca probe numai în cazul în care au fost administrate prin intermediul mijloacelor de probă prevăzute la alin. (2).”

Articolul 94

Datele neadmise ca probe

„(1) În procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute:

1) prin aplicarea violenței, amenințărilor sau a altor mijloace de constrângere, prin violarea drepturilor și libertăților persoanei;

2) prin încălcarea dreptului la apărare al bănuیتului, învinuitului, inculpatului, părții vătămate, martorului;

3) prin încălcarea dreptului la interpret, traducător al participanților la proces;

4) de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, cu excepția organelor de control și altor părți în proces prevăzute la art.93 alin.(3);

5) de o persoană care evident știe că intră sub incidența de recuzare;

6) dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată;

7) prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor științifice;

8) **cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod;**

9) fără a fi cercetate, în modul stabilit, în ședința de judecată;

10) de la o persoană care nu poate recunoaște documentul sau obiectul respectiv, nu poate confirma veridicitatea, proveniența lui sau circumstanțele primirii acestuia;

11) prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la savârșirea infracțiunii;

12) prin promisiunea sau acordarea unui avantaj nepermis de lege.

(2) Constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale

persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.

(3) Datele administrate cu încălcările menționate la alin.(1) pot fi utilizate ca probe care confirmă faptul încălcărilor respective și vinovăția persoanelor care le-au admis.

(4) Plîngerile depuse în cursul procesului și hotărîrile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plîngere și a fost adoptată o hotărîre.

(5) Prevederile alin.(1)-(4) se aplică în mod corespunzător și probelor obținute în temeiul probelor menționate la alin.(1)-(4), cu excepția cazului în care probele derivate se bazează pe o sursă independentă sau ar fi fost descoperite inevitabil.”

Articolul 95

Admisibilitatea probelor

„(1) Sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod.

(2) Chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată.

(3) Dacă administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor prezentului cod, argumentarea inadmisibilității probelor se face de către partea care cere respingerea lor. În caz contrar, obligația de a argumenta admiterea lor revine părții care le-a administrat sau părții în favoarea căreia au fost administrate probele.”

Articolul 100

Administrarea probelor

„(1) Administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea și verificarea probelor, în favoarea și în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanți la proces, precum și de către instanță, la cererea părților, prin procedeele probatorii prevăzute de prezentul cod.”

Articolul 279

Efectuarea acțiunilor de urmărire penală

„(1) Acțiunile procesuale se efectuează în strictă conformitate cu prevederile prezentului cod și numai după înregistrarea sesizării cu privire la infracțiune. [...]”

3. Jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova:

a) Prevederi relevante a Deciziei Curții Constituționale nr. 120 din 15.12.2017, sunt următoarele:

„21. Curtea menționează că admisibilitatea probelor trebuie examinată sub toate aspectele, în mod obiectiv și călăuzindu-se de lege, cu o motivare corespunzătoare, astfel încât să înlăture orice suspiciune de arbitrar. În particular, la admiterea unor probe și la respingerea altora organul de urmărire penală sau, după caz, instanța de judecată sunt obligate să indice cu suficientă claritate argumentele unei asemenea soluții.

22. De altfel, Curtea observă că legiuitorul a instituit criterii clare pentru deciderea admisibilității probelor. În concret, potrivit articolului 95 alin. (1) din Codul de procedură penală, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu Codul de procedură penală.

29. Mai mult, Curtea menționează că, în corespundere cu articolul 1 alin. (2) din Codul de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată...„

b) Prevederi relevante a Deciziei Curții Constituționale nr. 109 din 07.11.2017, sunt următoarele:

„38. Sub acest aspect, Curtea menționează că, potrivit principiilor de drept procesual penal, sarcina probațiunii revine acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat (in dubio pro reo).

39. Regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție (HCC nr. 21 din 20 octombrie 2011, §27).”

c) Prevederi relevante a Deciziei Curții Constituționale nr. 47 din 22.05.2018, sunt următoarele:

„51. Curtea observă că, în funcție de etapa la care se constată inadmisibilitatea probei, aplicarea acestei dispoziții în privința unei cauze concrete determină două variante posibile de excludere a probei.

52. Astfel, urmează a fi excluse din dosarul cauzei penale, cu înlăturarea fizică din conținutul său, probele inadmisibile care au fost catalogate astfel la faza urmăririi penale.

53. Pe de altă parte, inadmisibilitatea probei stabilită la etapa judecării cauzei penale impune doar o obligație a instanței de a nu ține cont de ea la adoptarea deciziei sale.

54. Curtea menționează că această concluzie rezultă în mod cert din prevederile articolului 94 alin. (1) din Codul de procedură penală, care stabilesc că în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele obținute în mod ilegal.”

V – Expunerea pretinselor încălcări ale Constituției, precum și a argumentelor în sprijinul acestor afirmații

Normele legale privind reglementarea administrării probelor au o importanță majoră în desfășurarea laturii materiale a procesului penal, adică aceea care conduce nemijlocit la aplicarea legii penale avându-se în vedere rolul instanței în faza de judecată a cauzei penale – stabilirea faptei și a vinovăției.

Potrivit dispozițiilor art. 100 alin. (1) din Codul de procedură penală, administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea și verificarea probelor, în favoarea și în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanți la proces, precum și de către instanță, la cererea părților, **prin procedeele probatorii prevăzute de prezentul cod**, care de altfel sunt expres prevăzute de capitolul III, titlul IV al Codului de procedură penală.

În sensul dispozițiilor art. 95 alin. (1) Cod de procedură penală, sunt **admisibile probele pertinente**, concludente și utile **administrare în conformitate cu prezentul cod**.

Prevederile legale invocate *supra*, urmează a fi coroborate cu prevederile art. 347 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora în ședința preliminară instanța, ascultând opiniile părților prezente, decide asupra **pertinenței** probelor propuse în liste și dispune care din ele să fie prezentate la judecarea cauzei.

La soluționarea excepției de neconstituționalitate urmează să se stabilească dacă garanțiile juridice enunțate mai sus, sunt suficiente pentru asigurarea prezumției nevinovăției, respectiv dacă admiterea unor probe pertinente pentru examinarea cauzei în fond, care au fost administrate cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală, este de natură de a garanta drepturile fundamentale prevăzute de art. 20, 21 și 26 din Constituție și de art. 6 CEDO coroborat cu art. 4 din Constituție.

Din cele indicate mai sus, se reține că procesul dovedirii acuzației în materie penală, dincolo de orice îndoială rezonabilă, este unul complex, ce presupune realizarea de către instanțele de judecată a unei atente și detaliate analize a probelor administrate în cadrul cauzei penale, precum și inadmisibilitatea probelor obținute într-un mod nelegal, pentru examinarea în fond a unei cauze penale.

Ori, Codul de procedură penală la art. 95 alin. (1) a stipulat că sunt admisibile probele pertinente administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, respectiv din această normă reiese clar că probele administrate cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală sunt inadmisibile, chiar dacă ar fi pertinente.

Însă, la art. 347 alin. (3) Cod de procedură penală este stipulat că în şedinţa preliminară instanţa, ascultând opiniile părţilor prezente, decide doar asupra pertinenţei probelor propuse în liste şi dispune care din ele să fie prezentate la judecarea cauzei.

Aşadar, cu toate că inadmisibilitatea probelor pertinente obţinute în mod nelegal din procesul penal apare ca fiind o garanţie suficientă a drepturilor fundamentale anterior menţionate, această garanţie e una pur teoretică, odată ce ele fiind pertinente, urmează a fi cercetate la judecarea cauzei (cercetarea judecătorească).

În calitate de subiect al unei proceduri judiciare, prin care se decide asupra limitării unor drepturi fundamentale ale omului, persoana învinuită de comiterea unei infracţiuni trebuie să beneficieze de toate garanţiile dreptului la apărare.

VI – Cerinţele autorului sesizării

Pentru considerenţele expuse, prin prezenta sesizare se solicită Curţii Constituţionale să declare neconstituţionale dispoziţiile art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, în parte ce ţine de sintagma „pertinenţei”, în măsura în care din conţinutul acesteia se înţelege probele pertinente administrate cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală.

VII – Date suplimentare referitoare la obiectul sesizării

Aparent, anterior Curtea Constituţională nu a examinat constituţionalitatea articolului 347 aliniatul (3) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

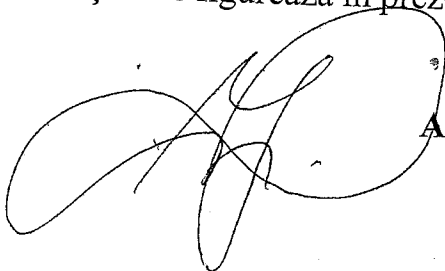
VIII – Lista documentelor

Conform practicii existente, la sesizarea privind excepţia de neconstituţionalitate urmează a fi anexate de către instanţa de judecată materialele cauzei penale şi transmise Curţii Constituţionale.

IX – Declaraţia şi semnătura

Declar pe onoare că informaţiile ce figurează în prezenta sesizare sunt exacte.

„4” 11 2018

Avocat Eugenia Jelamschi

ÎN CHEIERE

12 iunie 2019

s.Ustia r-nul Dubăsari

Judecătorul Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) – Marina Curtiș, soluționând cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate depusă de avocatul Jelamschi Eugenia în interesele inculpatului Piciriga Boris pe cauza penală de învinuirea lui Piciriga Boris în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin (1) Cod penal,-

constată:

La data de 07.11.2018 pe cauza penală nr. 1-59/18 de învinuirea lui Piciriga Boris în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin (1) Cod penal a fost depusă de avocatul Jelamschi Eugenia în interesele inculpatului Piciriga Boris cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate sintagmei „pertinențe” din conținutul art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, în măsura în care din conținutul acesteia se înțelege probele pertinente administrate cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală.

La motivarea cererii avocatul Jelamschi Eugenia a indicat că moment Piciriga Boris are statut de inculpat fiind acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, iar cauza penală se află spre examinare la Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari.

Potrivit învinuirii expuse în ordonanța de punere sub învinuire din 27.06.2018 și rechizitoriul cauzei penale din aceeași dată, prin care a fost sesizată instanța de judecată, Piciriga Boris este învinuit în aceea că, la data de 22.05.2018 ora 22:30, acționând cu intenție directă și având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, după ce a consumat băuturi alcoolice, știind cu certitudine că se află în stare de ebrietate alcoolică, a urcat la volanul automobilul de model „Hyundai Getz”, cu n/î BSV118 și se deplasa prin s. Pohrebea, r-nul. Dubăsari până când a fost stopat pentru verificare de către colaboratorii IP Dubăsari.

În cadrul verificării actelor Piciriga Boris Alexei fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost însoțit la IMSP Spitalul raional Criuleni pentru stabilirea stării de ebrietate, unde conform concluziilor procesului-verbal nr. 71 din 22.05.2018 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, s-a stabilit că cet. Piciriga Boris Alexei avea stabilită concentrația de alcool în aerul expirat de 0,74 mg/l și concentrația de alcool în sânge de 0,91 g/l, ceea ce constituie conform art. 134¹² din Codul penal „Stare de ebrietate cu grad avansat”.

Prin aceste fapte, Piciriga Boris Alexei a încălcat astfel cerințele art. 14 RCR, potrivit căruia „Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”.

Mai indică că normele legale privind reglementarea administrării probelor au o importanță majoră în desfășurarea laturii materiale a procesului penal, adică aceea care conduce nemijlocit la aplicarea legii penale avându-se în vedere rolul instanței în faza de judecată a cauzei penale - stabilirea faptei și a vinovăției.

Potrivit dispozițiilor art. 100 alin. (1) din Codul de procedură penală, administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea și verificarea probelor, în favoarea și în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanți la proces, precum și de către instanță, la cererea părților, prin procedeele probatorii prevăzute de prezentul cod, care de altfel sunt expres prevăzute de capitolul III, titlul IV al Codului de procedură penală.

În sensul dispozițiilor art. 95 alin. (1) Cod de procedură penală, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod.

Prevederile legale invocate supra, urmează a fi coroborate cu prevederile art. 347 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora în ședința preliminară instanța, ascultând opiniile părților prezente, decide asupra pertinentei probelor propuse în liste și dispune care din ele să fie prezentate la judecarea cauzei.

La soluționarea excepției de neconstituționalitate urmează să se stabilească dacă garanțiile juridice enunțate mai sus, sunt suficiente pentru asigurarea prezumției nevinovăției, respectiv dacă admiterea unor probe pertinente pentru examinarea cauzei în fond, care au fost administrate cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală, este de natură de a garanta drepturile fundamentale prevăzute de art. 20, 21 și 26 din Constituție și de art. 6 CEDO coroborat cu art. 4 din Constituție.

Din cele indicate mai sus, se reține că procesul dovedirii acuzației în materie penală, dincolo de orice îndoială rezonabilă, este unul complex, ce presupune realizarea de către instanțele de judecată a unei atente și detaliate analize a probelor administrate în cadrul cauzei penale, precum și inadmisibilitatea probelor obținute într-un mod nelegal, pentru examinarea în fond a unei cauze penale.

Ori, Codul de procedură penală la art. 95 alin. (1) a stipulat că sunt admisibile probele pertinente administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, respectiv din această normă reiese clar că probele administrate cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală sunt inadmisibile, chiar dacă ar fi pertinente.

Însă, la art. 347 alin. (3) Cod de procedură penală este stipulat că în ședința preliminară instanța, ascultând opiniile părților prezente, decide doar asupra pertinentei probelor propuse în liste și dispune care din ele să fie prezentate la judecarea cauzei.

Așadar, cu toate că inadmisibilitatea probelor pertinente obținute în mod nelegal din procesul penal apare ca fiind o garanție suficientă a drepturilor fundamentale anterior menționate, această garanție e una pur teoretică, odată ce ele fiind pertinente, urmează a fi cercetate la judecarea cauzei (cercetarea judecătorească).

În calitate de subiect al unei proceduri judiciare, prin care se decide asupra limitării unor drepturi fundamentale ale omului, persoana învinuită de comiterea unei infracțiuni trebuie să beneficieze de toate garanțiile dreptului la apărare.

Pentru considerentele expuse, prin prezenta sesizare se solicită Curții Constituționale să declare neconstituționale dispozițiile art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, în parte ce ține de sintagma „pertinente”, în măsura în care din conținutul acesteia se înțelege probele pertinente administrate cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală.

Instanța constată ca obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. (a) din Constituția; excepția este ridicată de către una din părțile procesului și a anume avocatului inculpatului, prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei anterior Curtea Constituțională nu a examinat constituționalitatea articolului 347 alin. (3) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție al PM, judecătorul,

d i s p u n e:

Se admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate depusă de avocatul Jelamschi Eugenia în interesele inculpatului Piciriga Boris pe cauza de învinuirea lui Piciriga Boris în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Se ridică excepția de neconstituționalitate sintagmei «pertinentei» din conținutul art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

Se remite după competență Curții Constituționale RM sesizarea depusă de avocatul Jelamschi Eugenia în interesele inculpatului Piciriga Boris pe cauza penală de învinuirea lui Piciriga Boris în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin (1) Cod penal.

Se suspendă examinarea cauzei penale nr. 1-59/18 de învinuirea lui Piciriga Boris în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin (1) Cod penal până la adoptarea Hotărârii de către Curtea Constituțională RM.

Încheierea separat nu se supune nici unei căi de atac.

Judecătorul

Copia corespunde originalului
Judecătorul

Marina Curtiș

Marina Curtiș

